

Numri i lëndës: 2024:036480

Datë: 27.03.2024

Numri i dokumentit: 05512970

C.nr.720/2024

GJYKATA THEMELORE GJILAN-DEGA V., gjyqtari Alush Sinani, me bashkëpunëtoren profesionale Dardana Behluli, në çështjen juridike kontestimore të paditëses Q.M. nga fshati S., Komuna V., e përfaqësuar nga M.H., avokate në V., kundër të paditurës Komuna V.-Drejtoria Komunale e Arsimit, me objekt kontesti kompensimi i pagës sipas kualifikimit shkollor, vlera e kontestit 2,089.50 €, jashtë seancës, me datë 22.03.2024, mori këtë:

AKTGJYKIM

I. Aprovohet pjesërisht kërkesëpadia e paditëses Q.M. nga fshati S., Komuna V. dhe detyrohet e paditura Komuna V.-Drejtoria Komunale e Arsimit që paditëses, në emër të kompensimit shtesë të të ardhurave personale për licencim, për periudhën 23.03.2021 deri më 31.05.2021, për 2 muaj, t'ia paguajë shumën 321.30 €, dhe për periudhën nga data 02.12.2021-12.07.2022, për 8 muaj, t'ia paguajë shumën 589.40 € në shumë të përgjithshme 1,500.1 €, me kamatë ligjore 8 %, e llogaritur nga dita e ushtrimit të padisë e deri në pagesën përfundimtare, në afat prej 7 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit ligjor.

II. Refuzohet e pa bazuar pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditëses e kërkuar në emër të kompensimit të diferencës në pagë në bazë të licencimit, për periudhën 14.09.2020-31.12.2020, për 4 muaj, në shumën e përgjithshme 589.40 €.

III. Detyrohet e paditura që paditëses t'ia paguajë shpenzimet e procedurës në shumë 135 €, në afat prej 7 ditëve nga pranimi i aktgjykimit, nën kërcënim të përmbarimit ligjor.

Arsyetim

E autorizuar e paditëses, me datë 29.01.2024, në këtë gjykatë ka ushtruar padi kundër të paditurës, me objekt kontesti kompensimi në bazë të licencimit, vlera e kontestit 2,089.50 €.

Në padi, ka theksuar se ka qenë e punësuar si mësimdhënëse në ShFMU "Bafti Haxhiu" në V., pastaj në gjimnazin "Kuvendi i Lezhës" si dhe në "Dom Mikel Tarabulluzi" në fshatin Stubëll e Epërme, Komuna V.. Meqenëse paditësja është me diplomë fakulteti master për të cilin fakt i takon shtesa e të ardhurave personale apo 35 % e pagës bazë prej 421 € dhe 459 € në muaj edhe atë, në përputhje me Ligjin e Punës dhe Kontratën Kolektive të Arsimit në Kosovë (tutje KKAK), ndërsa e paditura nuk e ka paguar atë fare andaj, nga gjykata ka kërkuar që në emër të kompensimit shtesë të të ardhurave personale për licencim, për periudhën nga data 14.09.2020

deri më 31.12.2020, përkatësisht për 4 muaj, t'ia paguajë shumën 589.40 €, për periudhën 02.12.2021-12.07.2022, për 8 muaj, t'ia paguajë shumën 1,178.80 € si dhe për periudhën 23.03.2021-31.05.2021, për 2 muaj, t'ia paguajë shumën 321.30 €, në shumë të përgjithshme 2,089.50 €. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar, shumën 104 € për përpilimin e padisë dhe 31 € për taksën gjyqësore për padi.

E paditura, në përgjigje në padi e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditëses, me pretendimin se kërkesa nuk është e bazuar në ligj, pasi obligimet e parapara nga Kontrata Kolektive e Arsimit të Kosovës duhet të paguhen nga niveli qendror, Ministrinë përkatëse dhe anën tjetër, ka theksuar se Qeveria e Republikës së Kosovës dhe Ministria e Arsimit e kanë shkëputur këtë kontratë andaj rrjedhimisht edhe nuk mund të prodhojë obligim ligjor për të paditurën. Tutje ka theksuar se paditësja ka nënshkruar kontratën e punës sipas kualifikimit mësimdhënës, kriter ky për themelimin e marrëdhënies së punës në bazë të së cilës edhe realizon të ardhura sipas kësaj pozite. E paditura gjithashtu është thirrur edhe në parashkrim të kërkesës së paditëses, duke theksuar se ka kaluar afati i paraparë prej tri vitesh për të realizuar këtë të drejtë andaj, gjykatës i ka propozuar që të refuzojë kërkesëpadinë e paditëses si të pa bazuar në ligj. Shpenzimet e procedurës nuk i ka kërkuar.

Pas pranimin të përgjigjes në padi, gjykata ka gjetur se janë plotësuar kushtet ligjore të përcaktuara në nenin 398 dhe 399.1 të LPK-së për marrjen e aktgjykimit jashtë seancës, pasi për vendosjen si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi ka gjetur se ndërmjet palëve ndërgjyqëse nuk është kontestuese gjendja faktike dhe as nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor meqë kërkesa e paditëses është qartazi e themeltë, pasi themelësia e kërkesëpadisë është e bazuar në Vendimin e Qeverisë nr. 01/33, të datës 29.08.2008 ndërsa, për vendosjen si në pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi ka gjetur se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë.

Gjykata ka gjetur se faktet e paraqitura në padi nuk janë kontestuese, se paditësja është mësimdhënëse e kualifikuar me fakultet masrer, paga bazë e së cilës njëherë ka qenë 421 € dhe pastaj është ngritur në 459.00 €, ndërsa nga e paditura nuk është kompensuar për kualifikim shkollor fare, fakte këto të mbështetura nga Diploma e datës 31.08.2020, Vërtetimin nr. 3735, të datës 08.06.2021, Vërtetimin nr. 254/23, të datës 06.12.2023, Vërtetimin nr. 55/2022, të datës 07.07.2022 si dhe Listën e pagave EM 00157572 të V.t 2020, 2021 dhe 2022, prova këto vendimtare për vendosje në këtë çështje kontestimore, pasi janë lëshuar nga organi kompetent, këtu vet e paditura, brenda kufijve të kompetencës, duke provuar kështu saktësinë e thënieve në këto dokumente, ashtu siç është paraparë në nenin 329.1 të LPK-së.

Duke pasur parasysh faktin se e paditura nuk i ka mohuar faktet vendimtare e as gjendjen faktike por vetëm bazën e kërkesëpadisë, gjykata ka vlerësuar se në këtë çështje juridike kontestuese nuk është e nevojshme mbajtja e shqyrtimit kryesor, pasi themelësia e

kërkesëpadi së paditëses, e aprovuar si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi del e mbështetur në dispozitat e nenit 55. 1 të Ligjit të Punës që përcakton se: “I punësuari ka të drejtë në pagë e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”; nenit 90. 5 i cili ka përcaktuar: “Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me Marrëveshjen e tillë Kolektive”, lidhur me dispozitat e KKAK-së së datës 18.04.2017 dhe 22.01.2021, përkatësisht neni 3. 2 i cili ka përcaktuar se: “I (e) punësuar do të thotë punëtor ose punëtore, i/e cili/cila ka lidhur marrëdhënie pune në pajtim me dispozitat ligjore në fuqi, Kontratën Kolektive në nivel të vendit dhe kësaj kontrate”.

Në Vendimin e Qeverisë nr. 01/33, të datës 29.08.2008, në fuqi deri me datë 06.02.2023 (i shfuqizuar me Ligjin për Pagat në Sektorin Publik nr. 08/L-196), është përcaktuar se të gjithë mësimdhënësit do të kenë rritje të pagave të tyre në bazë të kritereve të licencimit, pra mësimdhënësit, drejtorët, zëvendës drejtorët dhe bashkëpunorët profesional, përfitojnë rritje page me diplomë të shkollës normale 10 % të pagës bazë, me diplomë të shkollës pedagogjike 19 %, me diplomë universitare 3 dhe 4 vjeçar 27 % dhe me diplomë të 5 vjeçare, master dhe doktoraturë 35 % të pagës bazë. Zbatimi i këtij vendimi të Qeverisë, rastet e kualifikimit-licencimit, është në përputhje edhe me Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 214/2023, të datës 05.10.2023.

Në këtë çështje kontestimore, gjykata vlerësoi se e paditura nuk ia ka kompensuar paditëses pagën sipas përqindjes për shkak të kualifikimit shkollor sepse e ka paguar atë vetëm pjesërisht, pasi sipas përqindjes së përcaktuar në Vendimin e Qeverisë është dashur të paguhet 35 % të pagës bazë, e për këtë arsye e detyroi të paditurën si në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit.

Sa i përket kundërshtimeve të të paditurës lidhur me faktin e zbatimit ose jo të kontratës kolektive, gjykata i gjeti të pa bazuara këto pretendime, pasi në rastin konkret baza juridike e kërkesës së paditëses buron nga Vendimi i Qeverisë. Edhe pretendimin se paditësja është pranuar në punë sipas këtij kualifikimi dhe në kontratën e tij të punës përcaktohen përqindjet sipas kualifikimit, për gjykatën ishte fakt jo relevant për këtë çështje kontestuese pasi përqindjet sipas kritereve të licencimit të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë dhe në kontratë të punës kanë dallim mes vete dhe mësimdhënësit nuk kompensohen sipas këtyre kritereve.

Paditësja, detyrimin për kompensim nga e paditura e ka kërkuar për periudhën 14.09.2020-31.12.2020, 02.12.2021-12.07.2022 dhe 23.03.2021-31.05.2021 dhe, meqë e paditura është thirrur në parashkrim të kërkesës së paditëses, gjykata vlerësoi afatshmërinë e kërkesës së saj dhe gjeti se padia është ushtruar me datë 29.01.2024, e bazuar në nenin 87 të Ligjit të Punës, duke llogaritur 3 vite mbrapa nga data e ushtrimit të padisë (janar 2024-janar 2021), del se kërkesa e paditëses për kompensim për periudhën 14.09.2020-31.12.2020, është parashkruar, kështu që gjykata ka vendosur si në piken II në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Vendimi për kamatën është bazuar në nenin 382 të LMD-së ndërsa, për shpenzimet e procedurës duke u mbështetur në nenin 449 lidhur me nenin 452.1 dhe 463.1 të LPK-së, pasi e paditura e ka humbur kontestin dhe për këtë arsye u detyrua të paguajë shpenzimet e paditëses edhe atë, për taksën gjyqësore për padi shumën 31 € dhe për përpilimin e padisë shumën prej 104 €.

Nga të lartcekurat, e duke u mbështetur edhe në nenin 142 lidhur me nenin 398 e 399 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

**GJYKATA THEMELORE GJILAN - DEGA E GJYKATËS V.
DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM – DIVIZIONI CIVIL
2024:036480, 27.03.2024**

Gjyqtari,
Alush Sinani

Këshillë Juridike: Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në Gjykatën Apelit të Kosovës në Prishtinë, në afatin prej 7 ditëve pas ditës së pranimit. Ankesa në kopje të mjaftueshme, dorëzohet në këtë gjykatë.